

HVORFOR REINKARNASJON

FORSVANT FRA KIRKEN

Dette er et
utdrag fra boken
Himmelske Samtaler
bok 3 av Neale
Donald Walsch.

*I dialogen som er
gjengitt mellom
Walsch og det
vi kaller Gud er
skriften i kursiv det
som representerer
gudsstemmen.*

Alle illustrasjonsfoto: colourbox.no
Bilder fra London Eye.

Mange religioner sier at reinkarnasjon er en falsk doktrine; at vi bare får ett liv her; en sjanse.

Jeg vet det. Det stemmer ikke helt.

Hvordan kan de ta så feil om noe så viktig? Hvordan har det seg at de ikke kjenner sannheten om noe så grunnleggende?

Du må forstå at menneskene har mange religioner basert på frykt, med læresetninger bygget rundt en doktrine om en Gud som skal dyrkes og fryktes.

Hele Jordas samfunn gikk over fra matriarkat til patriarkat nettopp på grunn av frykt. Det var gjennom frykt de jordiske prestene fikk folk til å «vende om fra synden» og «følge Herrens bud». Det var gjennom frykt at kirkene fikk flere medlemmer, og kontrollerte dem.

En kirke insisterte til og med på at Gud ville straffe dem som ikke gikk i kirken hver søndag. Å ikke gå i kirken ble betraktet som en synd.

Og ikke bare i en hvilken som helst kirke. Man måtte gå til en bestemt kirke. Dersom du gikk i en kirke som tilhørte et annet kirkesamfunn, var det også en synd. Det hele var rett og slett forsøk på kontroll. Det rare er at det virket. Helvete, det virker ennå.

Hei, du er Gud. Ikke bann.

Hvem bannet? Jeg bare konstaterte fakta. Jeg sa «Helvete, det virker ennå».

Så lenge folk tror at Gud er som mennesket hensynsløs, selvtjenende, utilgivelig og full av hevnlust kommer folk alltid til å tro på helvete.

I tidligere tider var ikke folk i stand til å forestille seg at Gud var hevet over slike ting. Derfor aksepterte de mange kirkesamfunns lære om å «frykte Herrens fryktelig hevn».

Det var som om folk ikke kunne godta at de var gode, at de kunne gjøre det riktige på egen hånd og av egne grunner. Derfor måtte de skape en religion som preket doktrinen om en sint, straffende Gud for å holde seg selv i sjakk.

Ideen om reinkarnasjon truet med å velte alt det der.

Hvordan det? Hva var det som gjorde den doktrinen så skremmende?

Kirken proklamerte at du måtte være snill, hvis ikke... men så kom reinkarnistene og sa: «Du får en sjanse til etter dette, og en ny sjanse etter det igjen. Og enda flere sjanser. Så vær ikke redd. Gjør så godt du kan. Ikke bli lammet av en frykt du ikke kan håndtere. Lov deg selv å bli bedre, og fortsett med det.»

Den tidlige kirken ville selvsagt ikke høre om noe sånt. Så den gjorde to ting. For det første stemplet den doktrinen om reinkarnasjon som kjettersk. Deretter etablerte den skriftemålet som sakrament. Skriftemålet gjorde det samme for kirkegjengerne som reinkarnasjonen lofte: Gi folk en sjanse til.

Dermed fikk vi altså et opplegg der Gud kunne straffe deg for dine synder

”Du må forstå at menneskene har mange religioner basert på frykt, med læresetninger bygget rundt en doktrine om en Gud som skal dyrkes og fryktes.”

med mindre du bekjente dem. I så fall var du trygg i vissheten om at Gud hadde hørt din bekjennelse og tilga deg.

Ja. Men det var en hake ved det. Denne absolusjonen kunne ikke komme direkte fra Gud. Den måtte gå gjennom kirken, hvis prester foreskrev «bøtsovelser» som måtte utføres. Det var vanligvis bønner som ble avkrevd av synderen. Så nå hadde man to grunner til å opprettholde medlemskapet i kirken.

Kirken fant ut at slike bekjennelser var så glupe at de snart erklærte som en synd ikke å gå til skrifte. Alle måtte gjøre det minst en gang i året. Hvis ikke fikk Gud nok en grunn til å bli sint.

Kirken begynte å utstede flere og flere regler, mange av dem vilkårlige

og lunefulle og alle reglene ble ledsaget av trusselen om Guds evige fordømmelse, selvfølgelig med mindre man bekjente sine svakheter. Da ble personen tilgitt av Gud, og man unngikk fordømmelse.

Men nå oppsto et nytt problem. Folk fant ut at dette innebar at de kunne gjøre hva det skulle være så lenge de bekjente det. Kirken kom i et dilemma. Frykten hadde forlatt menneskenes hjerter. Kirkegang og medlemskap falt. Folk gikk til skrifte en gang i året, sa sine bøtsovnner, ble tilgitt sine synder, og fortsatte som før.

Det var ikke noe annet valg. Man måtte finne en måte å få frykten inn i folks hjerter på igjen.

Dermed ble skjærsilden oppfunnet.

Skjærsilden?

Skjærsilden. Den ble beskrevet som et sted omtrent som helvete, men var ikke evig. Den nye doktrinen erklærte at Gud kunne la deg lide for dine synder selv om du bekjente dem.

Under denne doktrinen foreskrev Gud en viss mengde lidelse for alle uperfekte sjeler, basert på antall og type synder som var utført. Det fantes «dødssynder» og «tilgivelige» synder. Dødssynder sendte deg lukt til helvetet om du ikke bekjente dem før du døde.

*Nok en gang gikk antallet kirkegjengere opp. Kollekten økte også, og spesielt bidragene for doktrinen om skjærsilden inkluderte også en måte man kunne **kjøre seg ut av lidelsene på**.*

Beklager?

I henhold til Kirkens lære, kunne man motta en spesiell avlat, men heller ikke dette direkte fra Gud, bare fra en av kirkens representanter. Ved hjelp av denne spesielle avlaten kunne man unngå de lidelsene i skjærsilden som man hadde gjort seg fortjent til med sine synder eller i det minste fra noen av dem.

Noe i likhet med «reduisert straff for god oppførsel»?

Ja. Men denne henstanden ble bare gitt til noen svært få. Stort sett bare til de som ga et stort bidrag til kirken.

For en virkelig stor sum kunne man få en «total avlat». Det innebar **ingen tid i skjærsilden i det hele tatt** en direkte flight rett til himmels.

Men denne spesielle tjenesten fra Gud var tilgjengelig for svært få. Kongelige, kanskje. Og virkelig rike folk. Enorme pengesummer, juveler og landeiendommer ble gitt til kirken i bytte for total avlat. Men det hele var så eksklusivt at massene ble frustrerte og harme.

De fattigste bøndene hadde ikke noe håp om avlat og dermed begynte folk å miste troen på systemet, noe som truet med å få antallet kirkegjengere til å synke igjen.

Og hva gjorde de nå?

De hentet fram andaktslysene.

Folk gikk i kirken og tente andaktslys for «de stakkers sjelene i skjærsilden», og ved å framsi en serie bønner i en spesiell rekkefølge det tok lang tid å komme igjennom, kunne de redusere «soningen» for sine avdøde kjære, og få dem ut av skjærsilden tidligere enn Gud ellers ville ha tillatt.

De kunne ikke gjøre dette for seg selv, men de kunne i det minste be om nåde for de avdøde. Og det ville selvsagt hjelpe ytterligere om en mynt eller to ble sluppet ned i kassa for hvert lys som ble tent.

En mengde små lys flakket bak et

rødt glass, og en mengde pesos og pennies ble sluppet ned i en mengde blikkbokser i et forsøk på å få Meg til å «lette på» lidelser som angivelig ble påført sjelene i skjærsilden.

Det er utrolig. Og Du mener at folk ikke gjennomskuet det der? At folk ikke så det som et desperat forsøk fra en desperat kirke for å få medlemmene

”Reinkarnasjon er helt i tråd med hensikten, som for Meg er å skape og oppleve Hvem Jeg Er gjennom deg, livstid etter livstid, og gjennom de millioner av andre bevisste skapningene Jeg har plassert i Universet.”

så desperate at de ville gjøre hva som helst for å beskytte seg mot denne desperadoen de kalte Gud? Du mener folk faktisk kjøpte det der?

I bokstavelig forstand.

Ikke rart at kirken erklærte reinkarnasjon for å være usant.

Ja. Men da Jeg skapte deg, gjorde jeg det ikke for at du skulle leve en kort levetid en ørliten tidsperiode,

gitt universets alder og gjøre alle de feilene du uunngåelig måtte gjøre, og håpe på det beste til slutt. Jeg har prøvd å forestille Meg det på den måten, men Jeg greier ikke å finne ut hva hensikten skulle være.

Det vil aldri dere kunne gjøre heller. Det er derfor dere har sagt om og om igjen slike ting som at «Guds veier er uransakelige». Men Jeg er ikke uransakelig. Alt Jeg gjør har en hensikt, og den er klar og tydelig. Jeg har forklart deg hvorfor jeg skapte dere, og hva hensikten med livene deres er, mange ganger nå i løpet av denne trilogien.

Reinkarnasjon er helt i tråd med hensikten, som for Meg er å skape og oppleve Hvem Jeg Er gjennom deg, livstid etter livstid, og gjennom de millioner av andre bevisste skapningene Jeg har plassert i universet.

Dette er deler av et større bokutdrag som kan leses i sin helhet hos den nye hjemmesiden for Neale Donald Walsch i Norge. Se annonsen på høyre side.

For å lese resten av bokutdraget kan du gå inn på www.walsch.no og klikke på Utgivelser i Norge. Deretter skroller du ned til Himmelske Samtaler bok 3 og klikker på bokutdrag. Eller du kan kjøpe boken.

